

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

e-mail: inform@dkrp.gov.ua

Від 31.07.2017 № 6302/0/20-14

**Добровеличківська селищна рада
Добровеличківського району
Кіровоградської області**

вул. Шевченка, 132, смт. Добровеличківка,
27000

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Добровеличківської селищної ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення ставок земельного податку на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Добровеличківської селищної ради Добровеличківського району Кіровоградської області від 07.06.2017 № 01-18-102/1.

За результатами проведеного аналізу проекту рішення, експертного висновку постійної комісії Добровеличківської селищної ради з питань регламенту, депутатської етики, законності, правопорядку та дотримання вимог антикорупційного законодавства та аналізу регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) встановлено наступне.

Щодо проекту рішення в цілому

Проектом рішення встановлюються ставки земельного податку на 2018 рік по селищі Добровеличківка, селах Мар'ївка та Варваро - Олександрівка.

Пунктами 10.2 та 10.3 статті 10 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) встановлено, що місцеві ради в межах повноважень, визначених ПКУ, та відповідно до його вимог, обов'язково установлюють єдиний податок і податок на майно (в частині транспортного податку та плати за землю), а також вирішують питання щодо встановлення податку на майно в частині податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, збору за місця для паркування транспортних засобів, туристичного збору.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 ПКУ сільські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3 статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення Державною реєстрацією місцевих податків та зборів обов'язково ВІХ №6302/0/20-17 від 31.07.2017

визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критерій, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, проектом рішення визначено тільки один обов'язковий елемент – ставки податку.

У зв'язку з чим, пропонуємо у проекті рішення визначити всі обов'язкові елементи податку або зробити посилання на конкретні положення ПКУ (абзаци, пункти, частини, статті та розділи), якими вони встановлені.

Пунктом 3 проекту рішення встановлено ставку земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативно грошову оцінку яких не проведено в розмірі 5 відсотків від нормативно грошової одиниці площі ріллі по області.

Враховуючи, що Добривеличківська селищна рада знаходиться на території Кіровоградської області, пропонуємо уточнити пункт 3 проекту рішення, додавши назву області (одиниці площі ріллі по Кіровоградській області).

Пунктом 4 проекту рішення встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки, які самостійно використовуються (не передані в оренду) для ведення товарного сільськогосподарського виробництва в розмірі один відсоток від середньої грошової оцінки землі, визначеної відповідно до Додатку 1 (№ п/п 9) даного рішення.

Пунктом 5 проекту рішення встановлюються ставки земельного податку за земельні ділянки земель житлової та громадської забудови, які використовуються не за цільовим призначенням (майстерні, СТО, кіоски, павільйони, магазини тощо) в розмірі три відсотки від середньої грошової оцінки землі, визначеної відповідно до Додатку 1 (№ п/п 4), Додатку 1, 2 (№ п/п 3) даного рішення в залежності від географічного розташування.

Водночас, у Додатах 1, 2, 3 ставки податку встановлено для кожної категорії земель, що не відповідає редакції пунктів 4, 5 проекту рішення. Зокрема, ставка податку в рядках 9, 10 становить 0,3 %, в рядку 1 – 0,03%, а у рядку 4 – 3 %. У Додатах 2, 3 ставка податку в рядках 4, 5 становить 0,3 %, у рядку 1 – 0,03%, у рядку 2 – 1 %.

Також, у Додатку 1 встановлено ставки земельного податку для земель комерційного використання.

Разом з тим, частиною першою статті 19 Земельного кодексу України, якою визначаються категорії земель, не визначено категорії земель «комерційного використання». Пропонуємо фразу «землі комерційного призначення» виключити та узгодити Додатки 1, 2, 3 з пунктами 4, 5 проекту рішення. Також, пропонуємо привести формулювання пунктів 4, 5 відповідно до вимог статті 274 ПКУ.

Відповідно до підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, одиниця площі оподатковуваної земельної ділянки:

- у межах населеного пункту - 1 (один) метр квадратний (кв. метр);
- за межами населеного пункту - 1 (один) гектар (га).

У зв'язку із зазначенім, пропонуємо у проекті рішення уточнити місцезнаходження земельних ділянок, для яких визначаються ставки земельного податку, та при встановлення ставок, що поширюються на населені пункти, дотримуватись вимог підпункту 14.1.130 пункту 14.1 статті 14 ПКУ.

Таким чином, проект рішення потребує доопрацювання з метою приведення його положень у відповідність до вимог чинного законодавства України.

Так, зазначений проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятних альтернатив.

Щодо аналізу регуляторного впливу до проекту рішення

Наданий АРВ не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ (у розрізі податків, що передбачається встановити проектом рішення) згідно з вимогами Методики, розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона спрямлює вплив.

Водночас, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом, при цьому не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, її масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на яких проблема має найбільший негативний вплив. Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

Так, при описі вигод та витрат для держави, суб'єктів господарювання та громадян розробник обмежився лише текстовим описом, не наведено жодних витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, тобто, сплати податків та зборів за ставками, запропонованими проектом рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Зокрема, при оцінці впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ вказано, що зазначене регулювання поширюється на 6 середніх, 26 малих та 78 мікропідприємств (при наведені значень кількості суб'єктів господарювання у розрізі суб'єктів великого, середнього, малого та мікропідприємництва, які підпадають під дію регулювання), не зазначено посилання на джерело отримання цих даних.

Окрім зазначеного, розробником не наведено алгоритм визначення запропонованих проектом рішення розмірів ставок податків.

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектом рішення, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проекту рішення спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вищезазначених розділів АРВ, розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» АРВ додатку 1 до Методики.

Вищезазначене не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема, з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави; та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

У розділі VII «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ зазначено, що строк дії акта – до повторного відстеження (проводиться через один рік), з подальшим продовженням чи внесенням відповідних змін.

Відповідно до пункту 285.1 статті 285 ПКУ базовий податковий (звітний) період земельного податку дорівнює календарному року.

Таким чином, розділ VII «Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта» АРВ містить норми, що не узгоджуються з вимогами ПКУ. Таким чином, пропонуємо привести строк дії акта відповідно до вимог пункту 285.1 статті 285 ПКУ.

В таблиці розділу VIII «Визначення показників результативності дії регуляторного акта» АРВ зазначено прогнозні статистичні показники за 2016 та 2017 роки.

Відповідно до пункту 10 Методики прогнозні значення показників результативності регуляторного акта встановлюються протягом різних періодів після набрання чинності актом.

Таким чином, у вказаній таблиці прогнозні показники мають визначатися на бюджетний період, на який встановлюються ставки податку, тобто на 2018 рік.

У таблиці «Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта» (додаток 2 до АРВ), розробником не обґрунтовані числові дані витрат великого і

середнього підприємництва та не здійснено посилання на джерело отримання цих даних.

Також, у М-Тесті відсутні числові показники «прямих» витрат (сплати податків), що понесуть суб'єкти господарювання у зв'язку зі сплатою ними податків, визначена тільки сума адміністративних витрат малого підприємництва, числові показники якої не обґрунтовані та не зазначено посилання на джерело отримання цих даних.

Підсумовуючи вищеперечислене, пропонуємо привести проект рішення Добровеличківської селищної ради Добровеличківського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Добровеличківської селищної ради земельного податку на 2018 рік» у відповідність до вимог чинного законодавства України згідно з наданими пропозиціями, а аналіз його регуляторного впливу – у відповідність до вимог Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151, з метою всебічного обґрунтування необхідності впровадження даного регуляторного акта та відповідності його принципам державної регуляторної політики, визначеним статтею 4 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України у встановленому законодавством порядку.

В.о. Голови Державної
регуляторної служби України

В.П. Загородній